

Tisková zpráva

Percepce etických aspektů produkce a konzumace masa českou veřejností – Potraviny 2026

- ⊗ Takřka tři čtvrtiny české populace (74 %) konzumují maso nebo výrobky z něj alespoň třikrát týdně, přičemž skoro třetina (32 %) jej konzumuje denně či téměř denně.
- ⊗ Téměř dvě třetiny (65 %) české veřejnosti podporují rozšíření nabídky vegetariánských jídel ve veřejných institucích, z toho 18 % jednoznačně.
- ⊗ Pro nadpoloviční většinu (59 %) populace představuje způsob chovu hospodářských zvířat důležitý faktor při nákupním chování. Vyšší citlivost k podmínkám chovu projevují ženy (64 %) oproti mužům (55 %).
- ⊗ Skoro dvě třetiny (65 % až 70 %) dotazovaných vyjadřují ochotu finančně si připlatit za maso pocházející z chovů s garantovanými lepšími podmínkami pro zvířata. Nejvyšší ochotu k akceptaci vyšší ceny deklarují u drůbežního masa (70 %).
- ⊗ Většina české veřejnosti podporuje, aby stát měl vliv na podmínky chovu hospodářských zvířat. Skoro dvě třetiny (62 %) podporují legislativní zpřísnění podmínek chovu a téměř tři čtvrtiny (72 %) souhlasí se zákonným zákazem klecových chovů nosnic.

Zpracovaly:

Kristýna Mláková, Naděžda Čadová

Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v. v. i.

Tel.: 210 310 588; e-mail: nadezda.cadova@soc.cas.cz

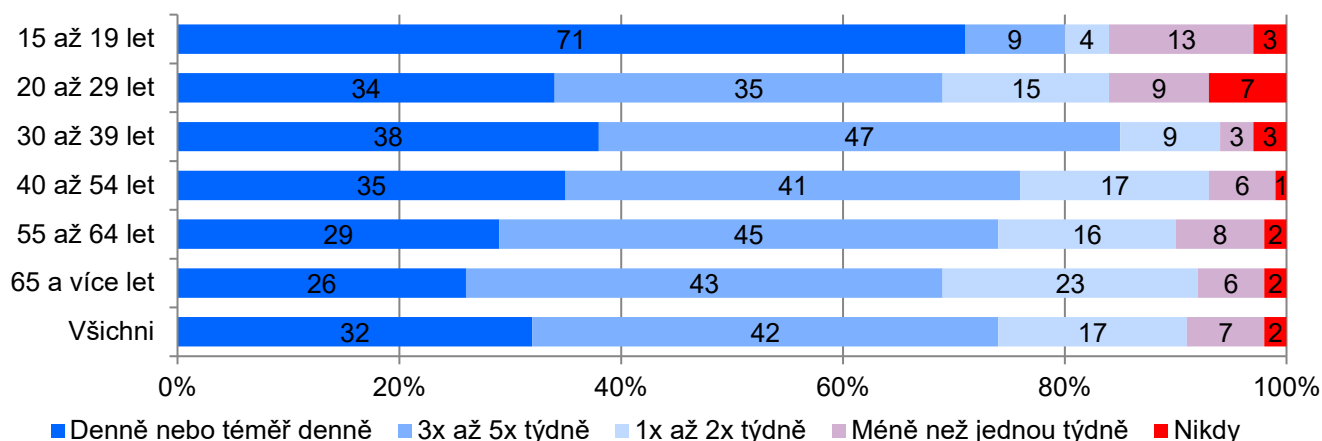

Do výzkumu realizovaného prostřednictvím pravděpodobnostního online Panelu Naše společnost zařadilo v červenci 2026 Centrum pro výzkum veřejného mínění Sociologického ústavu AV ČR otázky ze Strategie AV21 Udržitelná produkce a spotřeba potravin. Výzkum analyzuje téma stravovacích návyků české populace s akcentem na etické aspekty produkce a konzumace masa. Tato zpráva se bude konkrétně věnovat tomu, jakou mají čeští občané frekvenci konzumace masa, zda projevují zájem o rozšíření bezmasých alternativ ve veřejných institucích a dále zkoumá míru zájmu veřejnosti o životní podmínky hospodářských zvířat. Zpráva rovněž ukazuje, zda je česká veřejnost ochotna za lepší životní podmínky zvířat finančně připlatit a jak se staví k roli státu v podobě přísnějších regulací či podpory zákazu klecových chovů.

Na úvod bloku otázek věnovaných stravovacím návykům jsme se všech respondentů zeptali, jak často konzumují maso nebo výrobky z něj. ¹ Tři čtvrtiny (74 %) dotazovaných uvedly, že konzumují maso třikrát týdně a častěji (32 % denně nebo téměř denně a 42 % třikrát až pětikrát týdně). Jedenkrát až dvakrát týdně konzumuje maso 17 % respondentů, méně často než jednou týdně 7 % a pouze 2 % dotazovaných uvedla, že maso nejí vůbec.

¹ Znění otázky: "Jak často vy osobně jíte maso nebo výrobky z něj (uzeniny, paštiky apod.)?" Varianty odpovědi: Denně nebo téměř denně, 3x až 5x týdně, 1x až 2x týdně, Méně než jednou týdně, Nikdy.

Graf 1: Četnost konzumace masa – věkové srovnání (řádková %)

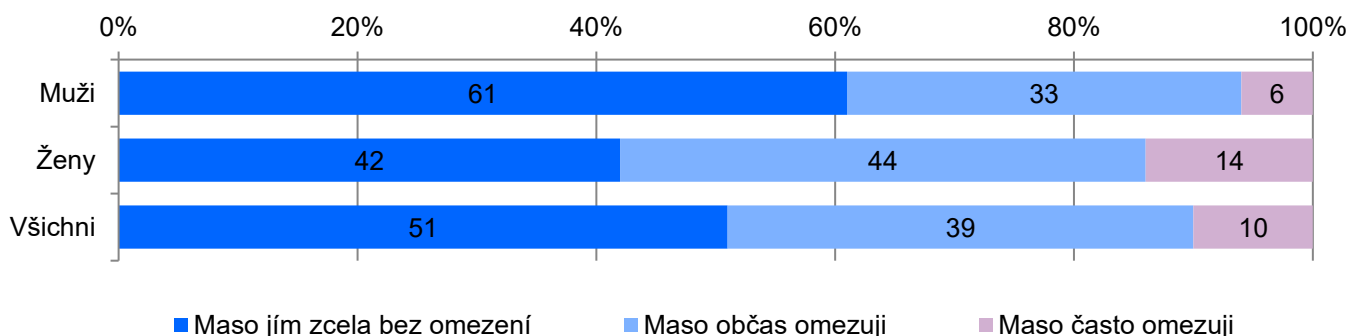

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Při pohledu na graf 1, který zobrazuje množství konzumace masa napříč věkem, je patrné, že největší množství konzumentů (71 %) na denní či téměř denní bázi tvoří nejmladší generace ve věku 15 až 19 let. U ostatních věkových skupin se podíl denních konzumentů pohybuje v rozmezí od čtvrtiny po víc jak třetinu (26 % až 38 %), u respondentů 20 a více let zůstává nejčastěji frekvence třikrát až pětkrát týdně, k níž se přiklání 35 % až 47 % dotazovaných. Z dat také plyne, že ve věkové kategorii 20 až 29 let se nachází vůbec nejvyšší množství lidí, kteří maso nejí nikdy (7 %, přičemž celopopulační průměr činí 2 %). S rostoucím věkem pak denní konzumace postupně klesá až na nejnižších 26 % u dotazovaných nad 65 let, kteří ze všech věkových skupin nejčastěji volí režim jednou až dvakrát týdně (23 %).

Dotazovaných jsme se následně zeptali, zda se někdy vyhýbají, nebo omezují ve své stravě konzumaci masa.² Otázka byla položena pouze respondentům, kteří v předchozí otázce uvedli, že maso aspoň někdy jedí (N = 1 008).

Graf 2: Omezování české veřejnosti ve své konzumaci masa dle pohlaví (v %)

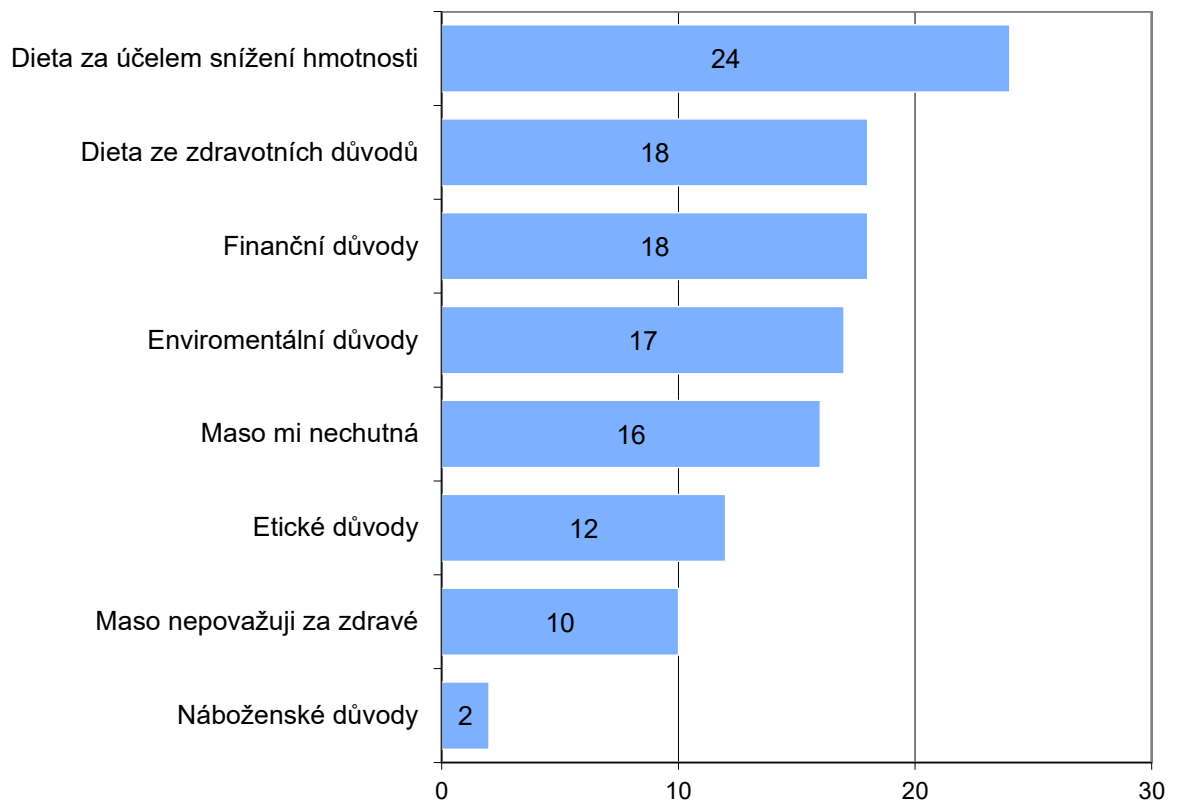
Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Z grafu 2 je patrné, že maso a výrobky z něj (uzeniny, paštiky apod.) občas nebo často omezuje skoro polovina (49 %) veřejnosti. Míra omezení vykazuje statisticky významné rozdíly z hlediska pohlaví a typu bydliště. Výrazně častěji omezují konzumaci masa ženy (58 %) než muži (39 %). Obyvatele z velkých měst nad 200 tisíc obyvatel omezují konzumaci masa více (56 %) oproti obyvatelům malých obcí do 2000 obyvatel (47 %), nicméně zde je nutné podotknout, že nedošlo k lineárnímu sestupu s rostoucím množstvím obyvatel.

² Znění otázky: Vyhýbáte se, nebo omezujete ve své stravě konzumaci masa? Varianty odpovědí: Maso jím zcela bez omezení, Maso občas omezují, Maso často omezují, Maso nejím vůbec, Nechci odpovědět.

Těch, kteří konzumaci omezují, jsme se dále zeptali, z jakých důvodů tomu tak je, přičemž důvody uváděli formou tzv. multiple choice (mohli z předložené nabídky zvolit až 3 možnosti).

Graf 3: Důvody k omezování konzumace masa (%)³

Položky seřazeny sestupně dle podílů odpovědí „uvedl/a“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 7. - 3. 8. 2026, 521 respondentů starších 15 let, kteří alespoň někdy omezují konzumaci masa, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

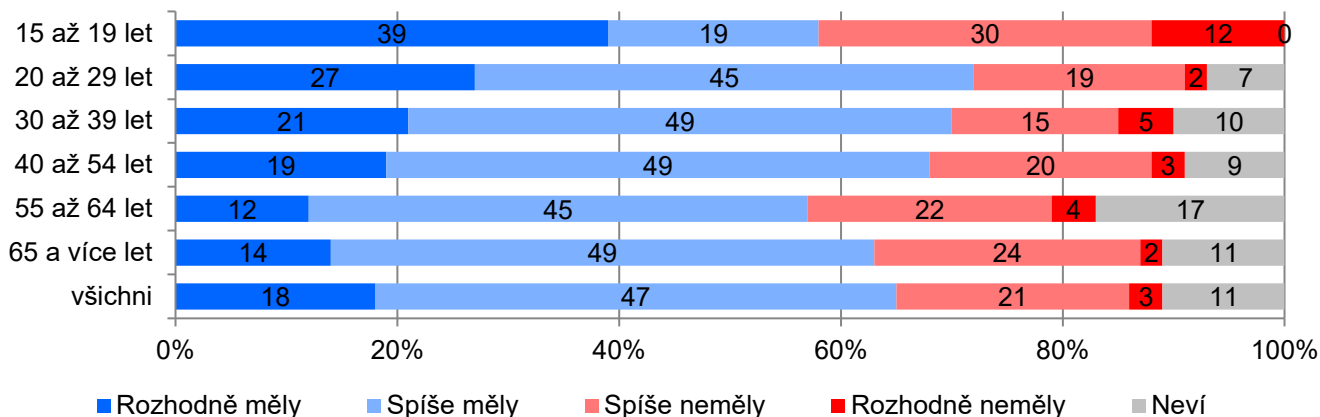
Nejčastějším uváděným důvodem k omezení konzumace masa je snaha snížit hmotnost, kterou zvolila takřka čtvrtina (24 %) dotázaných. Tento důvod zvolili významně více muži (30 %) než ženy (15 %) a respondenti ve věkové kategorii 55 až 64 let (31 %). Dalším důvod, který zvolila necelá pětina (18 %) dotazovaných, je omezení formou diety ze zdravotních důvodů na základě lékařské diagnózy či doporučení, kdy u mužů je tento důvod také častější (23 %) než u žen (15 %). Stejně množství respondentů volilo i finanční důvody (18 %), které pociťují nejsilněji pracovníci obsluhující stroje (41 %). Environmentální důvody uvádí 17 % respondentů omezujících maso, nejčastěji vysokoškolsky vzdělaní (29 %) a mladší (respondenti ve věku 15 až 19 let tuto možnost zvolilo 54 %), 16 % dotazovaných zvolilo důvod, že jim maso nechutná (20 % žen a 11 % mužů), 12 % omezuje konzumaci masa z etických důvodů a desetina (10 %) maso považuje za zdraví škodlivé. Z náboženských důvodů není maso 2 % dotazovaných. Více jak desetina (11 %) uvedla, že nechce odpovídat.

Výběr možností byl ovlivněn zejména věkem. U mladé generace do 19 let převažují environmentální (54 %) a etické (46 %) důvody. U věkové kategorie 20 až 29 let volilo 43 % důvody environmentální a 34 % etické důvody, a také to, že jim maso prostě nechutná (48 %). Mezi lidmi ve věku 30 až 39 let, kteří maso omezují, zmiňuje environmentální důvody 38 %. S přibývajícím věkem se však motivace zásadně posouvá od ideologie ke zdraví. Ve skupině 65 a více let je pořadí opačné, tedy environmentální důvody uvádí 8 % respondentů a zdravotní dietu 29 %. Environmentální důvod omezení konzumace masa je také jediný z uvedených možností, u kterého s přibývajícím věkem lineárně klesá tendence (od 54 % ve věku 15 až 19 na 8 % ve věku 65 a více let).

³ Znění otázky: „Jaké důvody Vás vedou k tomu, že ve svém jídelníčku vynecháváte nebo omezujete maso?“

Navazující otázkou jsme se zaměřili na to, zda by veřejná stravovací zařízení (jako jsou školní či závodní jídelny, nemocnice) měla podle dotazovaných nabízet více vegetariánských jídel.⁴ Rozšíření bezmasé nabídky podporují necelé dvě třetiny (65 %) populace, z čehož 18 % zvolilo variantu „rozhodně měly“ a 47 % „spíše měly“. Proti rozšíření nabídky se staví takřka čtvrtina populace (24 %) a 11 % dotázaných nemá vyhraněný názor.

Graf 4: Rozšíření nabídky vegetariánských jídel – věkové srovnání (řádková %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI

V grafu 4 vidíme postoj k rozšíření nabídky bezmasých jídel napříč věkem, kdy se situace liší především u dotazovaných 15 až 19 let oproti zbylým věkovým kategoriím. V té sice na jedné straně 39 % respondentů rozhodně (a 19 % spíše) podporuje širší výběr vegetariánských jídel, zároveň tu však narážíme na nejsilnější opozici v celém věkovém srovnání, kdy je přes 42 % spíše nebo rozhodně proti, což pravděpodobně souvisí s tím, že v této věkové kategorii najdeme největší zastoupení každodenních konzumentů masa. U věkových kategorií od 20 až 54 let se celková podpora drží na stabilní úrovni mezi 68 % až 72 % podpory širší nabídky. Ze strany dotazovaných ve věkové kategorii 55 až 64 let tato podpora klesá na 57 % a vyskytuje se tu největší množství (17 %) dotazovaných, kteří nemají vyhraněný názor na toto téma. Ve věkové kategorii 65 a více let podpora stoupla na 63 %.

Detailnější analýza ukázala, že zde vyvstává rozdíl mezi pohlavím. Ženy vyjadřují k rozšíření vegetariánské nabídky podstatně vyšší přízeň než muži, respektive skoro tři čtvrtiny (72 %) žen podporují rozšíření nabídky (z toho 21 % jednoznačně a 51 % spíše), zatímco u mužů dosahuje podpora víc jak poloviny (55 %), 13 % rozhodně pro a 42 % spíše pro. Čtvrtina (25 %) mužů je spíše proti (žen 17 %). Muži také volili více, že mají nevyhraněný názor (14 % oproti 8 % žen).

Postoje veřejnosti k etickým aspektům konzumace masa jsme mapovali také pomocí sady 9 výroků, se kterými respondenti vyjadřovali míru svého souhlasu nebo nesouhlasu.⁵

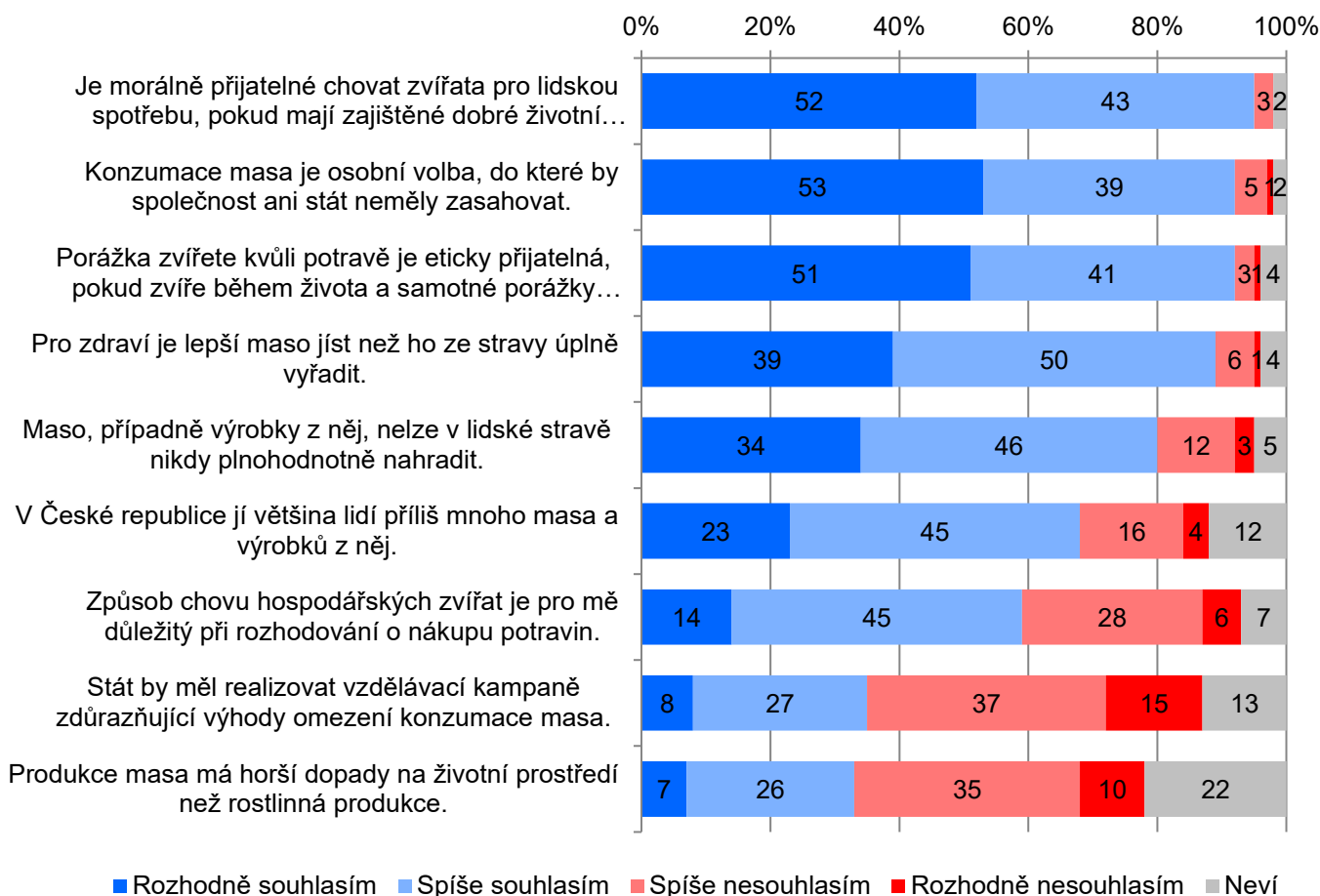
⁴ Znění otázky: „Měly nebo neměly by školy a další veřejné instituce (např. nemocnice, domovy důchodců) častěji nabízet vegetariánské (bezmasé) alternativy jídel?“

Variety odpovědi: Rozhodně měly, Spíše měly, Spíše neměly, Rozhodně neměly, Nevím

⁵ Znění otázky: „Do jaké míry souhlasíte nebo nesouhlasíte s následujícím výrokem: Způsob chovu hospodářských zvířat je pro mě důležitý při rozhodování o nákupu potravin. Je morálně přijatelné chovat zvířata pro lidskou spotřebu, pokud mají zajištěné dobré životní podmínky. Konzumace masa je osobní volba, do které by společnost ani stát neměly zasahovat. Porážka zvířete kvůli potravě je eticky přijatelná, pokud zvíře během života a samotné porážky netrpělo. Maso, případně výrobky z něj, nelze v lidské stravě nikdy plnohodnotně nahradit. Pro zdraví je lepší maso jíst než ho ze stravy úplně vyřadit. V České republice jí většina lidí příliš mnoho masa a výrobků z něj. Produkce masa má horší dopady na životní prostředí než rostlinná produkce. Stát by měl realizovat vzdělávací kampaně zdůrazňující výhody omezení konzumace masa.“ Variety odpovědi: rozhodně souhlasím, spíše souhlasím, spíše nesouhlasím, rozhodně nesouhlasím, nevím.

Graf 5: Souhlas/nesouhlas s výroky o etických aspektech produkce a konzumace masa (v %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

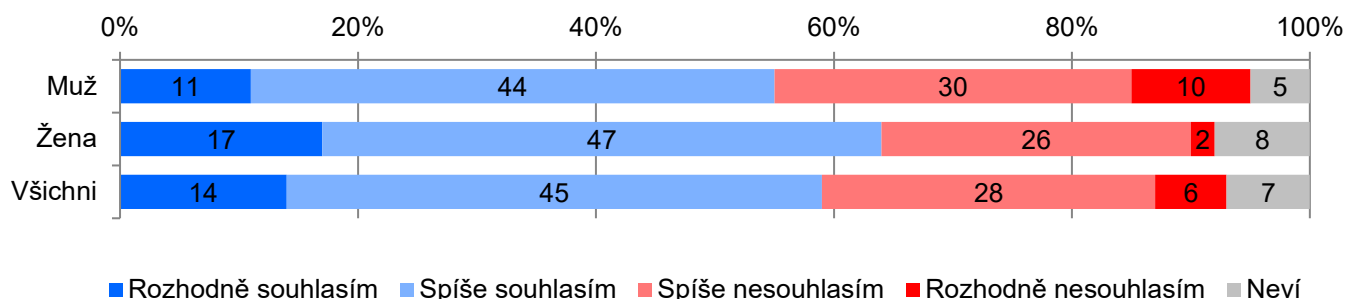
Na souhlasu s řadou sledovaných výroků se česká veřejnost v drtivé většině shoduje. Konkrétně devět z deseti respondentů souhlasí s tím, že je morálně přijatelné chovat zvířata pro lidskou spotřebu, pokud tato zvířata mají zajištěny dobré životní podmínky (52 % souhlasí rozhodně, 43 % spíše), že konzumace masa je věcí osobní volby, do které by společnost neměla zasahovat (53 % souhlasí rozhodně, 39 % spíše) a že porážka zvířete kvůli potravě je eticky přijatelná, pokud zvíře během života a samotné porážky netrpělo (51 % souhlasí rozhodně a 41 % spíše). Obecně tak můžeme říct, že konzumaci masa velká většina české veřejnosti nepovažuje za eticky problematickou a více než polovina je navíc o svém názoru rozhodně přesvědčená. Další výroky se týkaly toho, jak důležitou roli hraje maso v lidské stravě a zda ho případně lze plnohodnotně nahradit. I zde velmi výrazně převážil souhlas nad nesouhlasem, když 89 % respondentů souhlasilo s tím, že je pro zdraví lepší maso jíst, než ho ze stravy zcela vynechat (39 % souhlasí rozhodně, 50 % spíše) a podle čtyř pětin nelze maso v lidské stravě nikdy plnohodnotně nahradit (34 % souhlasí rozhodně, 46 % spíše). Na druhou stranu dvě třetiny občanů sdílí přesvědčení, že v naší zemi jí většina lidí masa a výrobků z něj příliš mnoho (23 % souhlasí rozhodně, 45 % spíše).

Dále nás zajímalo, nakolik čeští spotřebitelé reflektují etickou stránku produkce masa a zda tyto faktory promítají do svého spotřebního chování. Způsob chovu hospodářských zvířat a jejich životní podmínky tvoří pro nadpoloviční většinu české veřejnosti relevantní kritérium při nákupu potravin. Způsob chovu zohledňuje při nákupu 59 % české veřejnosti (14 % rozhodně a 45 % spíše). Pro 34 % dotazovaných tento faktor důležitý není a 7 % nemá vyhraněný názor.

U posledních dvou výroků převažoval nesouhlas nad souhlasem. Konkrétně více než polovina oslovených nesouhlasila s tím, aby stát organizoval vzdělávací kampaně zdůrazňující výhody omezení konzumace masa (37 % spíše nesouhlasí, 15 % rozhodně). V případě hodnocení dopadu produkce masa na životní prostředí si třetina (33 %) myslí, že je horší než u rostlinné produkce, téměř polovina (45 %) s tím ale nesouhlasí.

Následující graf 6 ilustruje rozložení odpovědí na otázku, do jaké míry je pro muže a ženy při rozhodování o nákupu potravin důležitý samotný způsob chovu hospodářských zvířat.

Graf 6: Důležitost způsobu chovu zvířat při nákupním chování dle pohlaví (v %)

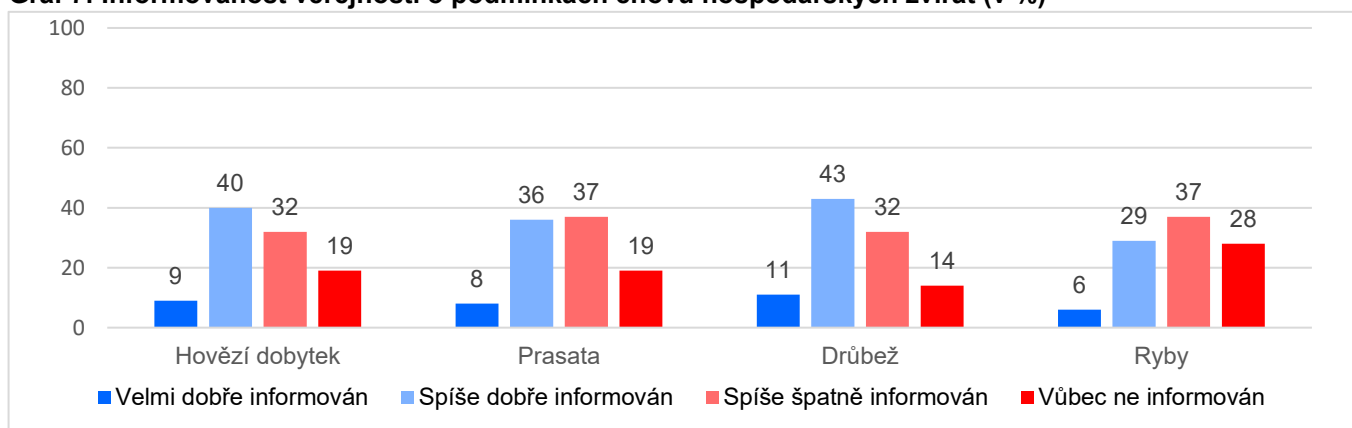
Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 07. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Jak vyplývá z výsledků výzkumu, etické aspekty chovu rezonují silněji u žen, z nichž takřka dvě třetiny (64 %) považují způsob chovu za důležitý (17 % souhlasí rozhodně a 47 % spíše), 28 % je při nákupu nezohledňuje (26 % spíše a 2 % rozhodně), 8 % nevědělo. U mužů za důležitý považují způsob chovu víc jak polovina (55 %) dotázaných (11 % rozhodně a 44 % spíše). Výraznější rozdíl však lze pozorovat na opačné straně škály, kdy víc jak čtvrtina (28 %) žen uvedla, že pro ně způsob chovu hospodářských zvířat není důležitý, ale u mužů to byly dvě pětiny (40 %). Ale také je nutné říct, že jen 5 % mužů nemá k tématu vyhraněný názor oproti 8 % žen.

Dále z hlediska věkových kategorií nejvyšší důležitost tomuto faktoru přisuzují lidé ve věku 40 až 54 let, kde jej za zásadní považují víc jak dvě třetiny (67 %) dotázaných, těsně následovaní (65 %) respondenty ve věku 55 až 64 let. Naopak nejnižší zájem o etický původ masa při nákupu projevují dotázaní ve věku 30 až 39 let, u nichž podíl těch, kteří zohledňují etický původ masa, klesá pod polovinu (47 %) a desetina (10 %) z nich výslovně uvádí, že pro ně tento faktor není důležitý vůbec („rozhodně nesouhlasím“). U mladých lidí do 29 let se zájem pohybuje okolo 54 %, přičemž ve skupině 15 až 19 let dosahuje nezájem o podmínky chovu druhého nejvyššího podílu (46 %) respondentů.

Zjištění, že způsob chovu zvířat hraje při nákupním rozhodování podstatnou roli, přirozeně otevírá otázku finanční náročnosti etické spotřeby. Otázce na ochotu akceptovat vyšší cenu masa v případě záruky, že byla zvířata chována v lepších podmínkách, ale předcházeli otázky, v nichž jsme zjišťovali, nakolik dobře se o podmínkách chovu hospodářských zvířat cítí veřejnost informována a zda je hodnotí jako dobré nebo špatné.

Graf 7: Informovanost veřejnosti o podmínkách chovu hospodářských zvířat (v %)⁶

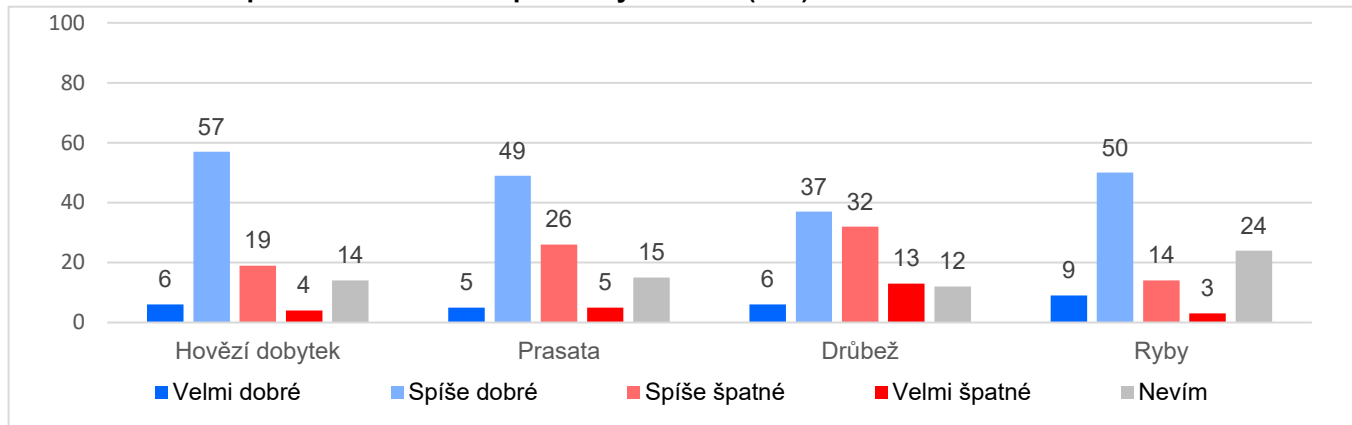

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

⁶ Znění otázky: „Do jaké míry se cítíte informován/a o podmínkách chovu těchto hospodářských zvířat: Hovězí dobytek, Prasata, Drůbež, Ryby.“ Varianty odpovědi: Velmi dobře informován, spíše dobře informován, spíše špatně informován, vůbec ne informován.

Nejlépe jsou dle svých vyjádření čeští občané informováni o podmínkách chovu drůbeže, o kterém se nadpoloviční většina (54 %) cítí být informována velmi nebo spíše dobře. Necelá polovina (49 %) má dle svých slov informace o chovu hovězího dobytka a více než dvě pětiny (44 %) pak o chovu prasat. Nejméně informací mají lidé o chovu ryb, kde se velmi či spíše dobře informována cítí o málo více než třetina veřejnosti (35 %), naopak více než čtvrtina (28 %) připustila, že o něm nic neví.

Graf 8: Hodnocení podmínek chovu hospodářských zvířat (v %)⁷

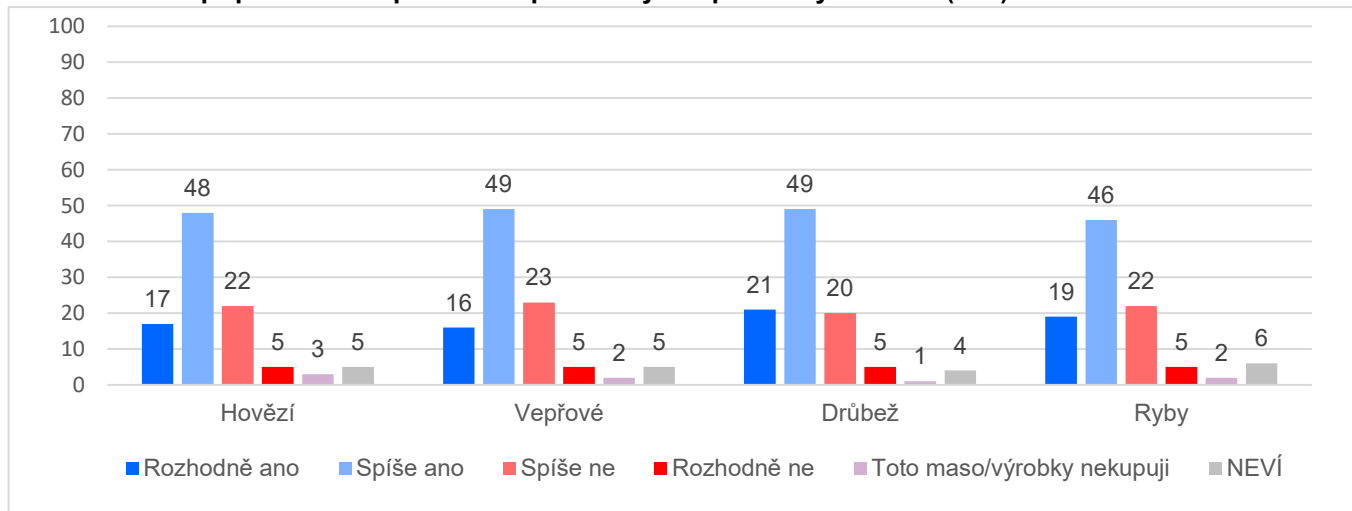

Zdroj: CVVM SOU AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2607, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Téměř dvě třetiny (63 %) respondentů se domnívají, že hovězí dobytek je v České republice standardně chován v dobrých podmínkách (6 % velmi dobré, 57 % spíše dobré), tři pětiny (59 %) kladně hodnotí podmínky, v jakých jsou chovány ryby (9 % velmi dobré, 50 % spíše dobré) a nadpoloviční většina (54 %) za dobré považuje i životní podmínky v chovu prasat (5 % velmi dobré, 49 % spíše dobré). V případě podmínek chovu drůbeže je česká veřejnost dosti rozpolcená, když 43 % je označilo za dobré (6 % velmi dobré, 37 % spíše dobré) a 45 % jako špatné (32 % spíše špatné, 13 % velmi špatné). Za pozornost stojí také fakt, že podmínky chovu hovězího dobytka, prasat a drůbeže více než desetina veřejnosti neuměla posoudit, v případě ryb to byla téměř čtvrtina.

V navazující části šetření jsme zjišťovali, zda se deklarovaný postoj téměř dvou třetin respondentů, že je pro ně při nákupu potravin důležitý způsob chovu hospodářských zvířat, propisuje i do ochoty spotřebitelů akceptovat vyšší cenu.⁸

Graf 9: Ochota připlatit si za lepší životní podmínky hospodářských zvířat (v %)

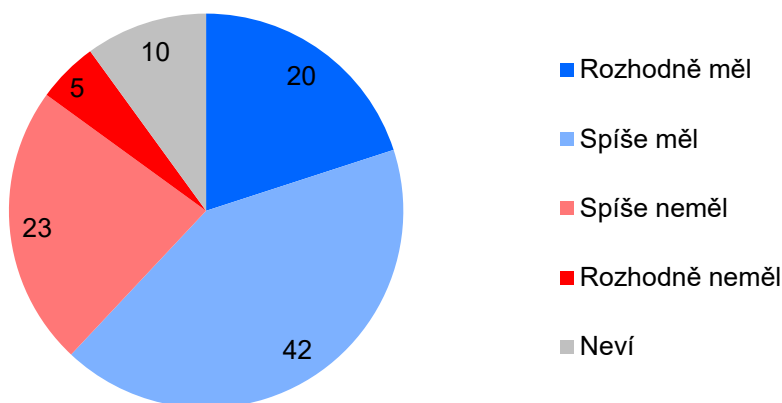
⁷ Znění otázky: „Myslíte si, že podmínky, ve kterých jsou standardně chovány následující druhy hospodářských zvířat, jsou dobré nebo špatné? Hovězí dobytek, Prasata, Drůbež, Ryby.“ Varianty odpovědi: Velmi dobré, spíše dobré, spíše špatné, velmi špatné.

⁸ Znění otázky: „Byl/a byste ochoten/na zaplatit více peněz za maso nebo produkty z masa těchto hospodářských zvířat, pokud by zvířata byla chována v lepších podmínkách? (Hovězí dobytek, Prasata, Drůbež, Ryby).“ Varianty odpovědi: Rozhodně ano, Spíše ano, Spíše ne, Rozhodně ne, Toto maso/výrobky nekupuji, Nevím.

Nejvyšší ochotu finančně se podílet na lepších podmínkách chovu vyjadřují lidé u drůbežího masa, kde je ochotno připlatit si víc jak dvě třetiny (70 %) dotazovaných (25 % odmítá, 1 % drůbež nekupuje a 4 % neví). U hovězího, vepřového masa a ryb je ochota spotřebitelů velmi podobná. U hovězího masa je ochotno připlatit si 65 % dotazovaných (27 % odmítá, 3 % hovězí nenakupuje a 5 % neví), u vepřového masa je ochotno stejné množství respondentů, tedy 65 % (28 % odmítá, 2 % vepřové nenakupuje a 5 % neví) a u ryb je to také 65 % (27 % odmítá, 2 % ryby nenakupuje a 6 % neví). Analýza podle věku ukazuje, že nejvyšší ochotu připlatit si volili mladší věkové skupiny do 30 let (76 % u drůbeže), zatímco u populace nad 65 let roste podíl těch, kteří vyšší cenu odmítají (38 %).

Následně jsme pokračovali k otázce na očekávání české veřejnosti směrem k legislativě a státním zásahům a zda o tento zásah mají zájem případně jak velký.⁹

Graf 10: Postoj veřejnosti ke státní regulaci podmínek chovu hospodářských zvířat (v %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2503, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

Státní regulaci a zpřísnění podmínek chovu hospodářských zvířat podporují takřka dvě třetiny (62 %) dotazovaných. Odmítavý postoj ke státní zásahům zaujímá 28 % české veřejnosti a 10 % nemá vyhraněný názor.

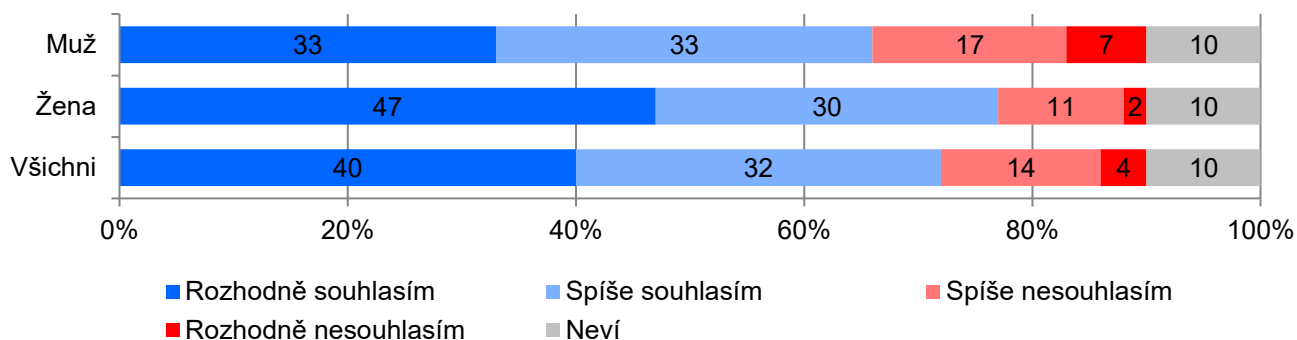
Z analýzy ovšem vyplývá názorová rozdílnost na základě věku. Zdaleka nejsilnější podporu regulací nacházíme u mladé generace ve věku 20 až 29 let, kde legislativní zpřísnění požaduje přes 80 % respondentů. U starších ročníků je ochota k regulacím nižší, nelze však hovořit o jednoznačném plynulém poklesu. U dotazovaných ve věku 30 až 39 let je podpora státních regulací na 65 % a ve věku 40 až 54 let je to 64 %. Ve věkové kategorii 55 až 64 let se podpora snižuje na 52 %, přičemž takřka třetina (35 %) dotazovaných v tomto věku se k představě státních zásahů do podmínek chovu staví odmítavě a u nejstarší věkové skupiny nad 65 a více let podpora klesá na 57 %.

Jako konkrétní příklad státní regulace etických podmínek byl do šetření zařazen dotaz na souhlas se zákonem o zákazu klecových chovů nosnic.¹⁰

⁹ Znění otázky: „Měl nebo neměl by stát přísněji regulovat podmínky chovu hospodářských zvířat, i kdyby to vedlo ke zdražení živočišných produktů?“ Varianty odpovědi: Rozhodně měl, Spíše měl, Spíše neměl, Rozhodně neměl, Nevím.

¹⁰ Znění otázky: „Souhlasíte nebo nesouhlasíte s plánovanou legislativní změnou spočívající v úplném zákazu klecového chovu nosnic včetně obohacených klecí, který začne platit od 1. ledna 2027?“ Varianty odpovědi: Rozhodně souhlasím, Spíše souhlasím, Spíše nesouhlasím, Rozhodně nesouhlasím, Nevím.

Graf 11: Podpora legislativního zákazu klecového chovu nosnic – věkové srovnání (řádková %)

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Panel Naše společnost PNS_2503, 17. 7. 2026 – 3. 8. 2026, 1 032 respondentů starších 15 let, online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI.

K podpoře zákazu se hlásí skoro tři čtvrtiny (72 %) dotazovaných a z toho 40 % vyjadřuje rezolutní souhlas („rozhodně souhlasím“). Proti zákazu se staví méně než pětina (18 %) veřejnosti a desetina (10 %) na problematiku nemá vyhraněný názor.

Pokud se podíváme na kategorii pohlaví, tak silnější podporu zákazu klecových chovů vykazují ženy. S legislativním omezením souhlasí 77 % žen v porovnání s 66 % mužů. U mužů je odpor k zákazu častější, respektive nesouhlasí s ním více než pětina (24 %) z nich, zatímco mezi ženami je to 13 %.

Technické parametry výzkumu

Výzkum:	<i>Potraviny 2026 (Panel Naše společnost, PNS_2607)</i>
Realizátor:	<i>Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v. v. i.</i>
Projekt:	<i>Strategie AV21 „Udržitelná produkce a spotřeba potravin“</i>
Termín terénního šetření:	<i>17. 7. – 3. 8. 2026</i>
Výběr respondentů:	<i>Vícestupňový stratifikovaný náhodný výběr</i>
Strata:	<i>Kraj (NUTS 3), velikost místa bydliště</i>
Opora výběru:	<i>Registr sčítacích obvodů a budov</i>
Vázení dat:	<i>Designové váhy zohledňující počet osob v domácnosti a post stratifikační váhy na křížení velikosti místa bydliště proti NUTS2, a dále na věk, vzdělání, pohlaví</i>
Zdroj dat pro vážení:	<i>Český statistický úřad</i>
Reprezentativita:	<i>Obyvatelstvo ČR ve věku od 15 let</i>
Počet dotázaných:	<i>1 032</i>
Metoda sběru dat:	<i>Online dotazování CAWI + osobní dotazování CAPI</i>
Výzkumný nástroj:	<i>Standardizovaný dotazník</i>
Otázky:	<i>PL_135, PL_136, PL_137, PL_138, PL_139, PL_140, PL_141, PL_142, PL_143, PL_144</i>
Kód zprávy:	<i>or261007</i>
Zveřejněno dne:	<i>7. října 2026</i>
Zpracovaly:	<i>Kristýna Mláková, Naděžda Čadová</i>

Slovníček pojmů:

Popis výběru respondentů do Panelu naše společnost – Respondenti panelu jsou získáváni pomocí vícestupňového stratifikovaného výběru skupin s opakováním. Oporou výběru je Registr sčítacích obvodů a budov (RSO). Strata výběru jsou kraje ČR křížené s velikostí obce (66 strat). V rámci každého strata je primární jednotka výběru obec. Při výběru obce je zohledňován její počet obyvatel (větší obec má větší pravděpodobnost výběru) a výběr umožňuje opakování výběru obce. V rámci obce je vždy vybráno náhodně 6 adres budov opět s pravděpodobností podle počtu obyvatel budovy (s opakováním). V budově je náhodně vybrána jedna domácnost (bez opakování) a v domácnosti je náhodně vybrán jeden její člen. Tento postup společně s designovými vahami zohledňujícími počet obyvatel domácnosti a post-stratifikačními vahami zajišťuje reprezentativitu výběru vzhledem k cílové populaci.

Reprezentativní výběr je takový výběr z celé populace, z jehož vlastností se dá platně usuzovat na vlastnosti celé populace. V našem případě to tedy znamená, že respondenti jsou vybráni tak, abychom zjištěné údaje mohli zobecnit na obyvatele České republiky starší 15 let.

Vázení dat – způsob zvýšení reprezentativity souboru vzhledem k vybraným charakteristikám populace pomocí přiřazení váhy každému respondentovi. Váhy jsou vytvářeny pomocí metody iterativního proporčního vážení a pohybují se v rozsahu 0,333 až 3.

Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) je výzkumným oddělením Sociologického ústavu AV ČR, v. v. i.. Jeho historie sahá do roku 1946, kdy jako součást Ministerstva informací začal fungovat Československý ústav pro výzkum veřejného mínění. Současné Centrum vzniklo v roce 2001 převedením svého předchůdce (IVVM) z Českého statistického úřadu do Sociologického ústavu AV ČR, v. v. i.. Včlenění do vědecké instituce zaručuje kvalitní odborné zázemí a kredit pracoviště; jako součást akademického prostředí musí CVVM SOÚ AV ČR splňovat veškeré nároky a dosahovat tak té nejvyšší odborné úrovně. Hlavní náplní práce oddělení je výzkumný projekt Naše společnost, v jehož rámci je prováděno deset šetření ročně. Jedná se o průzkum veřejného mínění na reprezentativním vzorku české populace od 15 let, kterého se vždy účastní přibližně 1000 respondentů. Omnibusová podoba dotazníku umožňuje pokrýt velkou šíři námětů, a do šetření jsou proto pravidelně řazena politická, ekonomická i další obecně společenská témata. Jsou využívány jak opakované otázky, které umožňují sledovat vývoj zkoumaných jevů, tak náměty nové, reagující na aktuální dění. Díky dlouhodobému a kontinuálnímu charakteru je tento vědecký projekt zkoumání veřejného mínění v České republice ojedinělý.

„Aktivita byla podpořena Strategií Akademie věd AV21 v rámci výzkumného programu „Udržitelná produkce a spotřeba potravin“. <http://www.potravinyav21.cz/>